

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 7 marca 1961 r.

Nr 13

TRESC:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

62 — z dnia 9 lutego 1961 r. w sprawie zasad i trybu potrąceń z wynagrodzenia na rachunek grzywny 193

ROZPORZĄDZENIA:

63 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1961 r. w sprawie zmiany granic miasta Kórnik w powiecie śremskim, województwie poznańskim 194

64 — Ministra Finansów z dnia 18 lutego 1961 r. w sprawie uprawnień organów gromadzkich rad narodowych w zakresie udzielania ulg w podatku gruntowym z tytułu kłes żywiolowych 194

65 — Ministra Finansów z dnia 18 lutego 1961 r. zmieniające rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 3 lipca 1957 r. w sprawie właściwości organów finansowych w zakresie udzielania ulg w spłacie i umarzania zobowiązań podatkowych oraz w sprawie rozciągnięcia przepisów dekretu o zobowiązaniach podatkowych na należności z tytułu różnic budżetowych 194

66 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 grudnia 1960 r. o komornikach 195

67 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 stycznia 1961 r. w sprawie określenia wysokości ryczałtu za dokonywanie oględzin i stawek należności kuratorów oraz warunków ich przyznawania i wypłaty 198

68 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 lutego 1961 r. w sprawie zniesienia Sądu Powiatowego w Czeladzi 199

OSWIADCZENIA RZĄDOWE:

69 — z dnia 13 lutego 1961 r. w sprawie przystąpienia Gwinei, Federacji Malajskiej i Albanii do Konwencji i Protokołu o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego, podpisanych w Hadze dnia 14 maja 1954 r. 199

70 — z dnia 13 lutego 1961 r. w sprawie ratyfikacji względnie przystąpienia szeregu państw do Statutu Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej, podpisanego w Nowym Jorku dnia 26 października 1956 r. 199

71 — z dnia 13 lutego 1961 r. w sprawie przystąpienia szeregu krajów do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, podpisanej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. 200

72 — z dnia 22 lutego 1961 r. w sprawie przystąpienia Francji do Konwencji o zwalczaniu handlu ludźmi i eksploatacji prostytucji, otwartej do podpisu w Lake Success dnia 21 marca 1950 r. 200

73 — z dnia 27 lutego 1961 r. w sprawie przyjęcia szeregu państw do Organizacji Narodów Zjednoczonych 200

62

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 lutego 1961 r.

w sprawie zasad i trybu potrąceń z wynagrodzenia na rachunek grzywny.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 16 listopada 1960 r. o zmianie przepisów dotyczących kary grzywny, kosztów i opłat sądowych w sprawach karnych (Dz. U. Nr 51, poz. 299) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracę na rachunek grzywny wykonuje się na wolności, w zakładzie pracy, w którym skazany jest zatrudniony, w drodze potrąceń z wynagrodzenia za pracę.

§ 2. Sąd, nakazując w wyroku lub postanowieniu wykonywanie pracy na rachunek grzywny, ustala jednocześnie wysokość potrąceń z wynagrodzenia skazanego i czas trwania pracy na rachunek grzywny.

§ 3. 1. Potrącenia ustala się w kwocie cyfrowo oznaczonej, w wysokości od 100 do 500 złotych miesięcznie; potrącona kwota nie może przekraczać 40% przeciętnego wynagrodzenia przypadającego skazanemu za pracę w danym zakładzie.

2. Czas trwania pracy na rachunek grzywny nie może być krótszy niż 1 miesiąc i nie może przekraczać 6 miesięcy. W wyjątkowych przypadkach, gdy wynagrodzenie skazanego jest niewysokie, sąd może przedłużyć czas trwania pracy na rachunek grzywny do 9 miesięcy.

§ 4. Odpis wyroku lub postanowienia nakazującego wykonywanie pracy na rachunek grzywny sąd przesyła do zakładu pracy, w którym skazany jest zatrudniony, podając jednocześnie numer rachunku dochodów budżetowych sądu oraz sposób zachowania wpłaty.

§ 5. Zakład pracy, w którym skazany odbywa pracę na rachunek grzywny, potrąca z wynagrodzenia należnego skazanemu za pracę kwotę ustaloną przez sąd i przekazuje ją na rachunek dochodów budżetowych tego sądu, który nakazał wykonywanie pracy.

§ 6. Kierownik zakładu pracy jest obowiązany czuwać nad prawidłowym dokonywaniem potrąceń na rachunek

grzywny oraz zawiadomić niezwłocznie sąd, który nakazał wykonywanie pracy na rachunek grzywny, o rozwiązaniu umowy o pracę, jak również o uchyleniu się skazanego od wykonywania pracy na rachunek grzywny.

§ 7. 1. Jeżeli skazany uporczywie wzdraga się wykonywać pracę na rachunek grzywny, sąd postanowieniem powziętym na posiedzeniu niejawnym zamienia przypadającą do uiszczenia grzywnę na zastępczą karę pozbawienia wolności.

2. W razie rozwiązania umowy o pracę przez pracownika lub w drodze wzajemnego porozumienia z zakładem pracy sąd zamienia przypadającą do uiszczenia grzywnę na zastępczą karę pozbawienia wolności, chyba że skazany w ciągu 14 dni od daty rozwiązania umowy o pracę zawiadomi sąd o zawarciu nowej umowy o pracę. Jeżeli umowę o pracę

rozwiązał zakład pracy, termin zawiadomienia wynosi 2 miesiące. Ustalała dla poprzedniego miejsca pracy wysokość potrącenia pozostaje w mocy w nowym miejscu pracy.

3. Sąd na wniosek skazanego lub z urzędu może w miarę potrzeby wydać inne stosowne postanowienie co do wysokości potrąceń oraz czasu trwania pracy na rachunek grzywny albo co do wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności w ramach przepisów niniejszego rozporządzenia, w szczególności z zachowaniem zasad określonych w § 3.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

63

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lutego 1961 r.

w sprawie zmiany granic miasta Kórnika w powiecie śremskim, województwie poznańskim.

Na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. Nr 6, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z gromady Kórnik-Południe w powiecie śremskim, województwie poznańskim wyłącza się miejscowości Bnin

i Prowent i włącza się je do miasta Kórnika w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 31 grudnia 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

64

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 lutego 1961 r.

w sprawie uprawnień organów gromadzkich rad narodowych w zakresie udzielania ulg w podatku gruntowym z tytułu kłesk żywiolowych.

Na podstawie art. 6 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Biura gromadzkich rad narodowych są właściwe w sprawach udzielania ulg w podatku gruntowym z tytułu kłesk żywiolowych dla poszczególnych gospodarstw rolnych dotkniętych kłeską, jeżeli kłeska posiada charakter masowy. Poszczególne decyzje w sprawach ulg podejmują biura gro-

madzkich rad narodowych na podstawie uchwał prezydium gromadzkich rad narodowych.

2. Ulgi (ust. 1) przyznaje się w granicach kwoty określonej dla danej gromady lub wsi przez prezydium powiatowej rady narodowej i na zasadach wytycznych ustalonych przez to prezydium.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

65

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 lutego 1961 r.

zmieniające rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 3 lipca 1957 r. w sprawie właściwości organów finansowych w zakresie udzielania ulg w spłacie i umarzania zobowiązań podatkowych oraz w sprawie rozciągnięcia przepisów dekretu o zobowiązaniach podatkowych na należności z tytułu różnic budżetowych.

Na podstawie art. 26 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61 i z 1960 r. Nr 51, poz. 300) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 3 lipca 1957 r. w sprawie właściwości organów finansowych w zakresie udzielania ulg w spłacie i umarzania zobowiązań podatkowych oraz w sprawie rozciągnięcia przepisów dekre-